కథా కౌముది

విజ్ఞులు ప్రాజ్ఞులు

నాగేంద్ర కాశి

నా పేరు వీర. నేను ఓ మూడు నాలుగు సంవత్సరాల నుంచీ ఈ ఇంట్లోనే ఉంటున్నాను. నాతో బాటు మా యజమాని దీపక్, వాళ్ళావిడ, పదేళ్ళ వయస్సున్న కొడుకు అకీ ఉంటారు. నన్ను అందరూ బాగానే చూసుకుంటారు. కానీ రాను రాను మనుష్యుల ప్రవృత్తి, ప్రవర్తన చూస్తుంటే అసహ్యమేస్తుంది నాకు. ఏమి? వీళ్ళెక్కడకెళుతున్నారు? అనిపిస్తుంది. కానీ నా బాధ ఎవరికి చెప్పుకోను? వీళ్ళ ఇంటి ఉప్పు తింటూ వీళ్ళ ఉప్పు తింటూ వీళ్ళ గురించి ఉన్నది ఉన్నట్టు. ఎలా చెప్పాలి.

కానీ మీలో కూడా నాలాగే బతికే వాళ్ళున్నారు బయట. బాధ చెప్తేనే గానీ తీరేలా లేదు. అందుకే మీరు ఎవరితోనూ చెప్పరని చెబుతున్నాను.

జన్మ సంస్కారం నాకుంది గానీ వీడికి లేదు. ‘వీడు‘ అంటున్నందుకు నాకూ బాధగానే ఉంది. కానీ తప్పట్లేదు. వీడు చేసే పనులు చూసి నాకు అలా అనాలనిపిస్తుంది. నన్ను ఇంటికి తీసుకొచ్చినప్పుడు నాకూ మంచి అభిప్రాయమే ఉండేది. నాకు కావలసినవి అన్నీ కొనిపెడతాడు. ఒంట్లో ఏమన్నా నలతగా ఉన్నా వెంటనే ఇంకో పనోడి చేత నన్ను హాస్పిటల్‌కి పంపిస్తాడు. కానీ నేను అంతకుమించి పనిచేస్తాను కదా! ఎందుకు చెయ్యడు అన్న అహంభావం నాలోనూ ఉంది. ఇంతకు ముందు వీడి పక్కన గౌరవంగానే అణిగి మణిగి ఉండేవాణ్ణి. కానీ ఈ మధ్య ఫోన్లో వీడి సంభాషణలూ, ఈ ఇంటికొచ్చే వాళ్ళ సంభాషణలు బట్టి వీడు ‘పెద్ద వెధవ‘ అని ఫిక్సైపోయినా.

వీడి మావగారు ఒక ఎమ్.ఎల్.ఏ. ఆయన వ్యవహారాలు అంటే ఆయనకొచ్చే లంచాలు, కమీషన్లు, కొత్త ఉద్యోగాల బేరసారాలు, కొత్త కాంట్రాక్టుల గురించి వాటాలు అన్నీ ఈయనే చూస్తాడు. వాటికన్నింటికీ ఈ ఇల్లే అడ్డా. కొంతమందిని భయపెడతారు, కొంతమందిని బుజ్జగిస్తారు, కొంతమందిని కులం పేరుతో బుట్టలో వేస్తారు. ఇవన్నీ మామూలే. పాపం అంతా ప్రజల సొమ్ము. ఇలాంటి విషయాలన్నీ సాధారణంగా రాత్రే జరుగుతాయ్. అదే డాబాపైన పెంట్ హౌస్‌లా ఉంటుంది. అక్కడ. ఇక మీటింగంటే చెప్పేదేముంది మందూ, మటన్ మామూలే కదా. అలాంటప్పుడు నన్ను పక్కనే ఉంచుకుంటాడు. నేనుంటే కొంచెం ధైర్యంగా ఉంటుందనుకుంటా.

మొన్న ఫోన్లో మాట్లాడుతూ..

”ఆఁ. మావయ్యకి ఆ కాంట్రాక్టరు పదే ఇచ్చాడని చెప్పు. నేను కాంట్రాక్టర్‌తో ఆల్రెడీ చె ప్పే ఉన్నాను. నీది నీకిస్తాలే.” అన్నాడు. కొంచెం ఆలోచిస్తే వీడు కొంచెం నొక్కేసాడని అర్థమైంది.

ఆ మర్నాడు వీడి మావయ్య వచ్చాడు.

వంగి కాళ్ళమీద పడి "ఆశీర్వాదం" అన్నాడు.

నేను ఆశ్చర్యంగా చూసాను. కానీ ఆ రాత్రే తెలిసింది. వీడికి కూడా మున్సిపాలిటీ ఎలక్షన్‌లో నుంచోడానికి పార్టీ టికెట్ కావాలంట.

అందుకా వీడి దొంగనాటకం అనుకున్నాను.

ఆ మధ్య వీళ్ళకు తెలిసిన అంటే వీడి నాన్నగారు పంపించిన కుర్రాడొకడొచ్చాడు. వినయంగా నిలబడి.

"మీ నాన్నగారు పంపించారు సార్. మన ఊర్లో పంచాయితీ దగ్గర వాటర్ ట్యాంక్ దగ్గర అటెండర్ కావాలని చెప్పారంట ప్రెసిడెంట్‌గారు. అది నాకు ఇప్పించమని తమరి మావయ్యగారికి చెప్పమని పంపించారు సార్" అన్నాడు.

"ఆఁ చూద్దాం. అటెండర్ పోస్ట్‌కైనా చాలామంది అబ్బాయిలు రెడీగా ఉన్నారు. నాన్న పంపించాడంటున్నావు కాబట్టి ఓ పదివేలు ఇచ్చేసి వెళ్ళు. మావయ్యతో నే మాట్లాడతా. ఊఁ. సరేనా. రైట్ మరి" అని ఇంట్లో కొచ్చేసాడు.

పాపం వాడి దగ్గర ఎందుకు డబ్బులు తీసుకోవడం. చెప్పండి. వీడుకున్నదంతా ఏం చేసుకుంటాడు.!

వీడికి లేని చెడు లక్షణమంటూ లేదు. నైట్ ఠంచనుగా మందు పడాల్సిందే మందు తాగిన తర్వాత చూడాలి వీరి నిర్వాకం. అందర్నీ అమ్మనా బూతులు తిడతాడు. నాకెప్పుడూ మందు పోయలేదు గానీ చికెన్, మటన్ ముక్కలు ఇస్తూ ఉంటాడు. అవి నేను లాగించేస్తూ ఉంటాను.

అవును మర్చిపోయాను. వీడికో సెకండ్ సెటప్ ఉంది. నైట్ ఫోన్లో వీళ్ళావిడ నిద్రపోయిన తర్వాత ఒక్కోసారి మాట్లాడుతుంటాడు. నేనున్నా పెద్ద పట్టించుకోడు. నేనెవరికీ చెప్పనని వీడి ప్రగాఢ విశ్వాసం. చెప్పలేను. చెప్పను. అంటుంటే నాకు నోరు లేదనుకునేరు. గట్టిగా మాట్లాడనంటే టాపు లేచిపోద్ది.

నాకు ఈ ఇంట్లో కొచ్చేవరకూ ఏమీ తెలియదు. ఏదో అందరూ మాట్లాడుకుంటే వినడం వల్ల మీకు చెప్పగలుగుతున్నాను.

ఇక వీళ్ళావిడ...

కాకికి ఎంగిలి చేయి కూడా విదపదు మహాతల్లి. పనోళ్ళని ఎంత హీనంగా చూస్తుందంటే నాకంటే కూడా హీనంగా చూస్తుంది. ఆ విషయంలో నేను కొంచెం అదృష్టవంతుణ్ణే. కానీ పాపం వాళ్ళేం జేస్తారు. పొట్టకోసం పూట తిండి కోసం పనిజేసుకునే వాళ్ళు. వీళ్ళని ఎదిరించి ఏం చేయగలరు.

పొద్దున్న మా యజమాని నాన్నగారు ఊర్నుంచి వచ్చారు ఎండన పడి. కనీసం 'మంచి నీళ్ళు తాగుతారా?' అని కూడా అడగలేదు. మనవడిని చూసి ముద్దాడబోతే వాడు ఆయన్ను పక్కకి గెంటేసి పెరట్లోకి పోయాడు. వాడు కూడా కనీసం 'తాతయ్యా' అనికూడా అనలేదు. అస్సలు పెద్దలంటే గౌరవంగానీ, భక్తిగానీ ఏమీలేవు వాడికి. వాడిది కాదు తప్పు. అంతా మా యజమానురాలుదే! అలా పెంచుతుంది వాడిని. వీడికి రానురానూ పెంకితనం ఎక్కువైపోతుంది. 'అయ్యో! ఈయన తాతయ్య అలా అనకూడదు తాతయ్యగారూ అనో 'తాత' అనో. పిలవాలి' అని చెపుతుందా అంటే ఏమీ చెప్పదు అలా టీవీల్లో వచ్చే సీరియల్స్ చూస్తూ ఉంటుంది. పాపం ఒక గంట కూడా ఉండలేదు. వెంటనే జంప్. ఈయనేకాదు. మా యజమాని తరుపు ఎవరొచ్చినా అంతే.

నా మొగుడ్ని కంట్రోల్‌లో పెట్టుకున్నానని ఈవిడనుకుంటుంది. నా పెళ్ళాన్ని, మావగార్ని కంట్రోల్ లో పెట్టుకున్నానని 'వాడు' అనుకుంటాడు.

ఈ మధ్యన సీరియళ్ళ పిచ్చి బాగా పట్టుకుంది మా యజమానురాలుకి. భర్తలను ఎలాబాధపెట్టాలి.. ఎన్ని విధాలుగా మనిషిని చిత్రహింసలకు గురిచెయ్యొచ్చు. ఎంత నీచంగా బతకొచ్చు..లాంటి వన్నింటినీ చూస్తూ వాటిలో కొన్నింటిని నా మీద, పనోళ్ళు నాతోబాటు పనిచేసేవాళ్ళ మీద ఒక్కొక్కసారి ట్రైల్ వేస్తూ ఉంటుంది. పడతాం. ఏం చేయం.

అంతేగాని పిల్లాడిని దగ్గరకు తీసుకుని వాడి స్కూలు విషయాలు, స్నేహితులు విషయాలు గురించి సరదాగా మాట్లాడుతుందా అంటే అదీ లేదు. ఒకే ఒక్కరోజు వీడ్ని పట్టించుకుంటారు. అదీ బర్త్‌డే ఆ రోజు మాత్రం వీడి మెళ్ళో నాలుగు గొలుసులూ, నోట్లో రెండు కేకు ముక్కలు కుక్కి ఆనందపడిపోతారు. పార్టీ జరుగుతుండగానే మా యజమాని పక్కకొచ్చి మందేస్తాడు. ఆవిడేమో నగలు గట్రా చూపిస్తూ సొల్లు కబుర్లు చెపుతుంది స్నేహితులతో.

ఇంక వాడు కుర్రాడు. ముందు ముందు వెధవలా తయారవ్వడానికీ, అచ్చోసిన ఆంబోతులా తిరగడానికి కావలసిన లక్షణాలనూ, సరంజామాను ఇప్పుడే సిద్ధపరుచుకుంటున్నాడు.

మొన్న టీవీలో ఏదో సీరియల్ వస్తూంది. దాంట్లో ఒక పిల్లాడు వాడి నాన్నని గట్టిగా రిమోట్ తీసుకుని కొట్టి "దెబ్బంటే ఇలా ఉండాలి. పసిచేతులు నావే ఇంత రఫ్‌గా ఉంటే పాతికేళ్ళొచ్చి పది సంవత్సరాలు దాటింది. నీవెంత రఫ్‌గా ఉండాలి. వెళ్ళు వెళ్ళి దాన్ని అదే అమ్మని నానా చిత్రహింసలూ పెట్టి నీ టాలెంట్ చూపించుకో అప్పుడే నిన్ను నాన్నా అని పిలుస్తాను. పో" అంటాడు.

వీడు ఈ కుర్ర కుంకడు అది చూశాడు. ప్రయోగం చెయ్యాలి. ఎవరిమీదా? వాడి నాన్నమీద అలాగే వేస్తే వాడు ఇరగదీస్తాడు మరెవరున్నారు. నేనే. రిమోట్ తీసుకుని నన్ను మొహం మీద ఒక్కటి కొట్టాడు. కళ్ళు తిరిగినంత పనయ్యింది. నేనూ ఒక్కటేద్దామనుకున్నా.

నేను వేస్తే అట్లా ఇట్లా ఉండదు. నా దెబ్బకి హాస్పిటల్‌లో మందులు కూడా దొరకవు. నా సంగతి వీడికి తెలియదు. ఇప్పటికైనా నా పేటలోకి వెళ్ళి రోడ్డు మీద నుంచుని పెద్ద కేక వేశానంటే హడలి చస్తారు జనాలు. కానీ నన్ను వీళ్ళు పూర్తిగా మార్చేశారు.

కానీ అందరి ఇళ్ళల్లోనూ ఇలాగే పెరుగుతున్నారా? పిల్లలు అని నా డౌటు.

నిజం చెప్పాలి. మీకు నేను కూడా ఈ మధ్య సీరియల్స్ చూస్తున్నాను. ఆ హింస, రక్తపాతం, స్వగతం, కుట్ర భలే బావున్నాయి. ఆ టైములో ఎవరు బెల్లుకొట్టినా చచ్చినా చూడను. ఎవరొచ్చారో ఏమిటోనని. అయినా మీకు చెబుతున్నానేమిటి! చిత్రంకాపోతే! మీరు కూడా అవిలేకుండా ఉండలేరు కదా! నిజం చెప్పండి.

మా బాస్ సీరియల్ చూడడు కానీ సిగరెట్ తాగుతాడు. ఏది చెడు వ్యసనం అని చాన్నాళ్ళూ ఆలోచించాను. వెధవ బుర్రకి ఆ ఇంగితం ఏడిస్తేగా. చివరికి ఎలాగొలా ఆ సీరియల్సే చెడ్డవనుకున్నాను. మరేమో నాకు తెలియదు. విజ్ఞులు. సంస్కార పరాయణులు. మీరే చెప్పాలి.

ఈ పదాలన్నీ ఎలా వచ్చాయనుకుంటున్నారా ఒక పనివాడికి ఏదో అలా అలా నేర్చుకున్నాను. కొన్ని సంస్కృత పదాలు మా యజమాని పూజ చేసేటప్పుడు విన్నాను.

పూజ వాడు పూజ చేస్తాడు. వాడి పూజ తగలడా. అదేం పూజ. అగరొత్తులు వెలిగించి అవి ఆరకుండానే అరటి పళ్ళు తీసేస్తాడు. ఎందుకంటే ఒక గంట ముందు సిగరెట్ కాల్చి ఉంటాడు. ఆ సిగరెట్ ఎందుకంటే నైట్ రెండయ్యే వరకూ తాగుతూ ఉండడం వల్ల వచ్చిన హేంగోవర్ పోవడానికి.

దీనికేమైనా ఫలితం ఉంటుందా?

నేనైతే దేవుడ్ని నమ్మను. పనిని నమ్ముతాను. నన్ను నమ్ముకుంటాను. నన్ను పోషిస్తున్న వీడ్ని నమ్ముతాను.

ఎన్ని చెప్పుకున్నా. ఏం లాభం.

ఈ మనుష్యుల జీవితాల్లో గుట్టులేదు. ప్రేమలేదు. నిజాయితీ లేదు.

ప్రతివాడు గొప్పోడుగా గుర్తింపబడాలన్న వెర్రి ఆశతో బయటికెళ్ళేటప్పుడు అనుచరుల్ని తీసుకెళ్ళటం, బంగారం వేసుకోవటం, డబ్బు, కార్లు, బంగళాలు.. అధికారం. ఇవన్నీ లేకపోతే ఒక మనిషిని 'గొప్పోడు'గా ఎవరూ గుర్తించరేమో?

మా యజమాని ఆఫీసు రూములో ఒకాయన ఫోటో ఉంటుంది. బాగా ముసలాయన ఒక కర్రపట్టుకున్నాడు.

వంటిమీద సరిగా బట్టకూడా లేదు. కళ్ళజోడు. మొదట్లో వీడి చుట్టాలేమో అనుకున్నాను. తర్వాత బయటి కెళ్ళినప్పుడు చూస్తే చాలా చోట్ల విగ్రహాలున్నాయ్. అన్నివున్నాయంటే మరి ఆయన దగ్గరేమున్నట్టు?

నా వల్లకాదు. నేనాలోచించలేను. ఏ చదువూ సంధ్యలేనివాడిని. పూర్వజన్మలో మేధావినయ్యుంటాను. కానీ ఈ జన్మలో ఇలా అనాకారి వెధవలూ ఒకరి కాళ్ళు దగ్గర పనిచేసేవాడిలా పుట్టాను.

మీరు దేవుడ్ని కర్మ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముతారు కదా! అయితే పర్వాలేదు.

అయినా మా వాళ్ళననాలి.

`విశ్వాసం` మన జాతి లక్షణం అని నాకు నూరిపోశారు. నేనేం మాట్లాడను.

"భౌ భౌ.. భౌభౌ` అనడం తప్ప.

ఆఁ మీరే చెప్పండి! విజ్ఞులు. ప్రాజ్ఞులు.

●●●

Click here to share your comments on this story